

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lucie Bičákové, soudkyně JUDr. PhDr. Aleny Novotné, Ph.D., a soudce JUDr. Michala Prince ve věci

žalobce: **I. S.**, narozený xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx – xxx

proti

žalované: **O. B.**
bytem xxx xxx, xxx xxx

o ochranu osobnosti

o odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 11. března 2025, č. j. 31 C 3/2025-14

takto:

Usnesení soudu I. stupně **se mění** tak, že se žaloba **neodmítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud I. stupně rozhodl tak, že odmítl žalobu doručenou soudu I. stupně dne 11. 11. 2024, kterou se žalobce domáhal vydání rozhodnutí, jímž by soud žalované uložil nahradit žalobci částku 200 000 Kč s příslušenstvím (*vyrok I.*). Současně rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (*vyrok II.*).
2. Soud I. stupně své rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobce ani přes výzvu soudu neodstranil vady žaloby, pro které v řízení dále nelze pokračovat, a to přesto, že se o odstranění těchto vad na výzvu soudu pokusil. Tyto vady podle soudu I. stupně spočívají v nedostatku vylíčení rozhodujících skutečností. Z žaloby, resp. jejího doplnění, tak není zřejmé, v jakém konkrétním jednání žalované žalobce spatřuje neoprávněné jednání, které mělo zasáhnout do jeho osobnostních práv. Žalobce směšuje dohromady časově rozdílné události, kdy jednou jej měla žalovaná napadnout, podruhé křivě obvinít z napadení, pak žalobce pronásledovat, jednou měla jednat samostatně, podruhé v kooperaci s třetími osobami. Z vylíčení rozhodujících skutečností tak není zřejmé jak a kdy vznikla žalobci újma, zda, kdy a jakým jednáním žalované, a zda vzniklá újma byla v příčinné souvislosti s jednáním žalované. Zcela okrajově a bez náležitého odůvodnění pak zůstává činnost zpravodajství KTV Live, které měla dle žalobce rovněž jednáním žalované vzniknout újma. Z uvedených důvodů soud I. stupně žalobu podle § 43 odst. 2 odmítl, protože žalobcem uvedené skutečnosti nepředstavovaly dostatečně určitý podklad pro její věcné projednání.
3. Proti tomuto usnesení podal žalobce včasné a přípustné odvolání, kterým se domáhal, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil. Namítal v něm, že v dostatečné míře specifikoval, čeho se podanou žalobou domáhá a čeho se žalovaná vůči němu měla dopustit. Soud I. stupně tím, že žalobu odmítl, porušil jeho právo na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Dále žalobce zopakoval vylíčení rozhodujících skutečností již obsažené v doplnění žaloby na výzvu soudu.
4. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení soudu I. stupně podle § 212 a § 212a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), aniž nařizoval jednání [§ 214 odst. 2, písm. c) o. s. ř.], a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

5. Podle § 79 odst. 1 o. s. ř., řízení se zabývá na návrh. Návrh musí kromě obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) obsahovat jméno, příjmení, bydliště účastníků, popřípadě rodná čísla nebo identifikační čísla účastníků (obchodní firmu nebo název a sídlo právnické osoby, identifikační číslo, označení státu a příslušné organizační složky státu, která za stát před soudem vystupuje), popřípadě též jejich zástupců, vylíčení rozhodujících skutečností, označení důkazů, jichž se navrhovatel dovolává, a musí být z něj patrné, čeho se navrhovatel domáhá. Ve věcech, v nichž je účastníkem řízení svěřenský správce, musí návrh dále obsahovat i označení, že se jedná o svěřenského správce, a označení svěřenského fondu. Tento návrh, týká-li se dvoustranných právních poměrů mezi žalobcem a žalovaným (§ 90), se nazývá žalobou.
6. Odvolací soud předně ze soudního spisu zjistil obsah podání žalobce, ve kterých uvedl rozhodující skutečnosti, o které opírá žalovaný nárok (jedná se o žalobu, její doplnění doručené soudu dne 6. 2. 2025 a odvolání, ve kterém nicméně žalobce toliko opakuje skutečnosti uvedené již v doplnění žaloby). Z uvedených podání vyplynulo, že žalobce požadoval po žalované částku 200 000 Kč z titulu náhrady nemajetkové újmy (spolu s úrokem z prodlení od 11. 11. 2024 do zaplacení). Do osobnostních práv žalobce měla žalovaná zasáhnout tím, že žalobce křivě obvinila z napadení, když policejním výslechu uvedla, že ji žalobce škrtil, v důsledku čehož nemohla dýchat a upadla do bezvědomí (žalobce v této souvislosti odkazuje na konkrétní policejní spis, ve kterém by měla být příslušná výpověď žalované zaznamenána). V důsledku této křivé výpovědi měl být žalobce obviněn v přestupkovém řízení (žalobce přestupkové řízení konkretizuje spisovou značkou). Žalobce přitom předkládá svou vlastní skutkovou verzi dané události; podle něj to měla být žalovaná, kdo jej napadla, uhodila do ruky a zničila mobilní telefon, který měl v ruce. Žalobce pak jen svépomocí žalovanou zadržel do příjezdu policejní hlídky. Vedle toho měla žalovaná žalobce dále obtěžovat na veřejných akcích (v koordinaci s dalšími osobami). Negativní zásah do osobnostních práv (vlastní nemajetkovou újmu) představovalo vedení přestupkového řízení a dále psychické obtíže, které mu měly uvedené okolnosti způsobit, jakož i negativní mediální ohlas spojený s uvedenou událostí.
7. Pokud jde tedy o otázku dostatečného vymezení žalobního nároku (přesné vymezení toho, čeho se žalobce domáhá a dále vylíčení rozhodujících skutečností), tak se odvolací soud se soudem I. stupně neztotožnil v tom, že žalobce žalobní nárok dostatečně nevymezil. Soud I. stupně předně považoval za nedostatečně vymezené rozhodující skutečnosti, o které žalobce svůj nárok opírá. Odvolací soud nicméně připomíná, že vylíčit rozhodující skutečnosti k tomu, aby žaloba vůbec mohla být projednána (viz § 79 odst. 1 o. s. ř.) je žalobce povinen jen v té míře, aby měl soud k dispozici „*takové subjektové, časové a místní okolnosti, které umožní jejich určitou identifikaci a podřazení skutkovým podstatám základních hmotněprávních institutů a pojmů. V žalobě nemusí být uvedeny všechny skutečnosti tak, aby měl soud dostatek informací o tom, jak má spor věcně posoudit, nybřž postačuje, aby si z těchto informací mohl učinit představu, o čem bude v daném sporu rozhodovat*“ (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 8. 2007, sp. zn. 28 Cdo 2692/2007). V posuzovaném případě žalobce jednoznačně vymezil, jakým jednáním podle něj žalovaná zasáhla do jeho osobnostních práv (podle něj tím, že žalobce křivě obvinila z napadení) a jak toto jednání (zprostředkovaně) do jeho osobnostních práv zasáhlo (samotné vedení přestupkového řízení, psychické obtíže, negativní ohlas v médiích na uvedenou událost). V tomto ohledu tedy žalobce v dostatečné míře vymezil, o co svůj nárok opírá (čeho se měla žalovaná dopustit a jak se to promítlo ve sféře jeho práv). Blížší vylíčení či zkoumání skutkových okolností (a naplnění všech předpokladů odpovědnosti) a jejich prokázání potom není podstatné z hlediska projednatelnosti žaloby, ale až následně z hlediska její důvodnosti.
8. Odvolací soud souhlasí se soudem I. stupně, že znění žalobcových podání se může zdát poněkud útržkovité či zmatené; odvolací soud je nicméně toho názoru, že je v nich žalovaný nárok vymezen dostatečně určitě (to ovšem neznamená, že jsou tato tvrzení dostatečná k tomu, aby žalobce unesl břemeno tvrzení). Z podání žalobce je zřejmé, že žalovaná měla do jeho osobnostních práv zasáhnout křivým obviněním, to je přitom jednoznačně identifikováno, neboť žalobce odkazuje na konkrétní spisové značky (policejní spis a správní spis vedený v rámci řízení o přestupku).

Ostatní informace je třeba chápat jako uvedení kontextu k osobě žalované, k průběhu samotné události, která byla předmětem údajně křivého obvinění, a k dalšímu chování žalované vůči žalobci, nikoliv ale jako samotný základ žalobního nároku (tedy jako skutečnosti, o které žalobce svůj nárok opírá).

9. Pokud jde o vymezení toho, čeho se žalobce domáhá, tak to žalobce rovněž specifikoval dostatečně určitě. Uvedené jednání žalované mu podle jeho tvrzení způsobilo nemajetkovou újmu (zasáhlo do jeho osobnostních práv), a tu žalobce požaduje kompenzovat peněžitou satisfakcí ve výši 200 000 Kč. Úvahy soudu I. stupně, že není jasné, jestli žalobce požaduje nahradit majetkovou či nemajetkovou újmu tedy odvolací soud považuje za liché.
10. Ze všech uvedených důvodů tedy odvolací soud dospěl k závěru, že žaloba netrpí takovými vadami, které by bránily jejímu věcnému projednání; postup soudu podle § 43 odst. 2 o. s. ř. tedy nebyl namístě. Z toho důvodu odvolací soud změnil napadené usnesení podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. tak, že se žaloba neodmítá. Na soudu I. stupně tedy nyní bude, aby žalobu věcně projednal.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat za podmínek § 237 o. s. ř. dovolání do dvou měsíců od jeho doručení. Dovolání se podává u soudu I. stupně a rozhoduje o něm Nejvyšší soud ČR.

Praha 17. dubna 2025

JUDr. Lucie Bičáková v. r.
předsedkyně senátu